

[Anne-Marie Meldgaard]

Men det er nu engang en skattereform, vi behandler i dag, og ikke en finanspolitisk redegørelse. Efter at hr. Henning Dyremose og ikke den skattepolitiske ordfører gik på talerstolen og tog det meste af De Konservatives taletid, forstod jeg det selvfølgelig bedre: Det er måden. Det Konservative Folkeparti har valgt at gøre det på.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Må jeg bede om, at den aktion fra tilhørerpladserne straks bringes til ophør.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

I mange år ...

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lige et øjeblik. – Værsgo at fortsætte.

Anne-Marie Meldgaard (S):

I mange år har vi været vidne til, at den tidligere regering har sagt, at opsvinget i erhvervslivet var lige henne om hjørnet. Den tidligere regering har også lovet indtil flere hundrede tusinde arbejdspladser mere i den samme periode. Jeg spørger bare: Hvor er resultaterne henne?

Jeg forstår så godt, at det er surt for hr. Henning Dyremose, at den nye regering tør gøre noget ved det, tør gøre op med skattespekulationen, tør gøre op med de skattefrie indtægter og de lavt beskattede områder, og så samtidig lige nøjagtigt opfylder den tidligere regerings ønske om at sænke personskatterne.

Det er faktisk lidt beklageligt, at hr. Henning Dyremose glemmer det og alene prøver at fokusere på nogle få nuancer i stedet for på helheden i skattereformen – den helhed, som netop skulle give et opsving i erhvervslivet af hensyn til beskæftigelsen, det opsving, som er så altafgørende for, at vi får gang i hjulene igen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Henning Dyremose mente i sit indlæg, at det, regeringen her kom med, var et skønmaleri af 1994. Nu er det jo ikke et begreb, der er ukendt for hr. Henning Dyremose.

Lad os se på de underskud, der har udviklet sig på finansloven. Vi kom ud af 1988 med et underskud på 13 mia. kr., i 1989 var det steget til 19 mia. kr., i 1990 til 24 mia. kr. og i 1991 til 35 mia. kr. Vi er nu oppe på et par og fyrrer milliarder kroner i 1992, og tallet bliver måske en anelse højere i 1993. Alle disse beløb er væsentlig højere end forudsat i de finanslovforslag, der blev forelagt for Folketinget. Og hvorfor blev de det? Fordi regeringen kom med et skønmaleri og prøvede at bilde Folketinget ind, at det gik nok slet ikke så galt.

Når hr. Henning Dyremose så fortsat bruger sit skønmaleri til at postulere, at der ikke er plads til en finanspolitisk lempelse, vil jeg gerne tage udgangspunkt i det oplæg, som Det Økonomiske Råds formandskab har udsendt til mødet den 26. maj. Der står i dette:

»En finanspolitisk lempelse i størrelsesordenen 10 mia. kr. pr. år vil derfor selv i dette tilfælde ikke føre til underskud på betalingsbalancen. Der er således både råderum og behov for en sådan moderat lempelse af finanspolitikken.«

Og det er jo præcis det, regeringen har lagt op til med sin skattereform.

Hr. Kirkegaard sagde, at Det Konservative Folkeparti gik ind for lavere personskatter, men tilkendegav, forstår jeg så, i modstrid med den politiske linje, den tidligere finansminister førte, at det ikke skulle være ufinansierede skattelettelser. Men hvis hr. Kirkegaard går ind for lavere personskatter, hvor vil Det Konservative Folkeparti så skaffe pengene fra?

Ministeren for erhvervspolitisk samordning (Mimi Jakobsen):

Da jeg forstår, at hr. Kirkegaard alligevel skal op at svare, vil jeg tillade mig at ulejligge med endnu et par spørgsmål.

Hr. Kirkegaard udtalte, som jeg hørte det, at Det Konservative Folkeparti gerne ville være med til at lempe marginalskatterne – det er jo heller ikke noget nyt synspunkt – men at det ikke skulle ske på bekostning af boligejerne. Jeg har tidligere i en dialog – hvis man kan kalde det det – med fru Pernille Sams i dag givet udtryk for, at jeg mener, det er et nogenlunde nyt synspunkt, selv om det er velkomment og glædeligt.

Så vil jeg også gerne spørge hr. Kirkegaard: Har vi nu igen at gøre med et nyt synspunkt?